

On, h kateremu obračamo vsi proseče oči, On bo uslišal prošnje moje, mojih bratov in sester!

Letos mirno klečim in goreče molim — in prvi-krat čutim, kaj se pravi obhajati vernih duš dan. Bog vas obvaruj, dragi čitateljčki, da bi še dolgo, dolgo ne čutili tega, kar jaz čutim. Prosite Boga, naj vam ohrani dobre stariše; pridno jih slušajte in delajte jim veselje, kolikor le morete — dokler jih imate!

A. Z.

Sirota.

Nebó zakriva črn oblák
In moje srce — toge mrak.
Nikogar ni, nikogar ni,
Ki naj mi lice razvedri.
Ah, ateja in mamico
Zagrebli so mi v jamico.
Nikogar ni, nikogar ni,
Ki naj mi lice razvedri.
Od doma so odgnali me,
Po svetu so poslali me —
Nikogar ni, nikogar ni,
Ki naj mi lice razvedri.
Ve ptičice, ve ptičice,
Bodite mi sestričice,
Z menoj med svet letite,
Veselo žvrgolite,
Radostno mi prepévajte
In srce mi ogrévajte.
Dobrotni Bog, na križ razpet,
Ti vòdi mene v tuji svét
Ti hrani me, ti brani me,
Da vruga moč ne rani me!
In ti, in ti, domači kraj,
Kjer raste mi le trnje zdaj,
Ti jedno rožico mi daj,
Da jo ponesem v daljni svet,
Kot drag spomin otročjih let.

Smiljan Smiljanič.

